

A O chestiune de nelegiuire

- ❖ Arheologia a dezvăluit că religia Canaanului era exact așa cum spune Biblia: vrăjitorie, divinație, comunicarea cu morții, spiritism... și sacrificiu de copii! (Deuteronom 18:9-12)
La aceasta trebuie adăugat ritul „prostituției sacre” – care avea foarte puțin de-a face cu sacralitatea – practicat atât de preoți, cât și de preotese.
- ❖ Deși aceste practici erau deja comune pe vremea lui Avraam, Dumnezeu le-a dat peste 400 de ani pentru a-și îndrepta comportamentul.
- ❖ În cele din urmă, aceste rituri aberante, care coborau moralitatea oamenilor și alimentau tot felul de vicii, trebuiau să fie puse capăt. Exterminarea canaaniților avea să împiedice – cel puțin pentru o vreme – degradarea morală a umanității.

B O chestiune de dreptate

- ❖ Dragostea și dreptatea sunt temelia caracterului lui Dumnezeu. Aceasta îl face un judecător drept și imparțial, care amână pedeapsa pentru ca păcătosul să se poată converti, dar care nu va tolera răul pentru totdeauna.
- ❖ Războiul de cucerire a Canaanului nu a fost purtat din motive imperialiste, ci din ordin divin pentru a duce la îndeplinire pedeapsa pe care locuitorii săi nelegiuiau o meritau.
- ❖ Dorința lui Dumnezeu era să stabilească în acel teritoriu un guvern drept, care să fie un exemplu pentru toate națiunile, motivându-le să-și înalțe conceptele morale și, astfel, să realizeze o stare de pace și dreptate în întreaga lume (Deuteronom 4:5-6).

C Conceptul biblic de război

- ❖ Conform Bibliei, războaiele trebuiau limitate la situații specifice și erau definite de Dumnezeu Însuși. Acestea sunt regulile care guvernau războaiele autorizate de Dumnezeu:
 - Nu era acceptată o oștire profesională
 - Soldații nu erau plătiți și uneori nici măcar nu puteau lua prada.
 - Războiul era permis doar pentru cucerirea sau apărarea Țării Promise în acel moment istoric particular.
 - Erau conduși de profeți inspirați de Dumnezeu (cum ar fi Moise sau Iosua)
 - Pregătirea spirituală era necesară înainte de luptă
 - Orice israelit care nu respecta regulile războiului era tratat ca un dușman.
 - În multe ocazii, Dumnezeu a intervenit direct în luptă

D Distruși de propriile alegeri

- ❖ Întregul teritoriu al Canaanului a fost declarat anatema, adică dedicat distrugerii. Orice ființă vie urma să moară (Deuteronom 20:16-18; Iosua 10:40). Totuși, erau și excepții:
 - Cei sortiți pieirii care L-au ascultat pe Dumnezeu au putut trăi (de exemplu, Rahav)
 - Israelii care nu L-au ascultat pe Dumnezeu trebuia să fie omorâți (de exemplu, Acan).
- ❖ Înaintea lui Dumnezeu, canaaniții și israeliții erau priviți în mod egal: imparțial. Diferența era că unii au ales să persevereze în răzvrătirea lor împotriva lui Dumnezeu, în timp ce alții au ales să-L asculte.
- ❖ Acum, decizia este încă a noastră. Când va veni Isus, vom fi mântuiți sau distruși datorită propriei noastre alegeri.

E Căutarea păcii

- ❖ Isus este numit „Prințul Păcii” (Is. 9:6). El a venit să aducă pacea și va domni în pace (Ioan 14:27; Is. 60:17). Însă până când împărăția sa de pace nu va deveni realitate, rămânem într-un teritoriu aflat în război, cufundați în conflictul cosmic dintre bine și rău.
- ❖ Când armata siriană a asediat Dotanul pentru a-l captura pe profetul Elisei, el nu l-a cerut lui Dumnezeu ca armata cerească din jurul său să-i distrugă pe sirieni. În schimb, a cerut să conducă armata siriană orbită la Samaria, astfel încât, odată ajuns acolo, să poată aduce pacea între cele două națiuni aflate în război (2 Regi 6:12-23).
- ❖ Acesta este exemplul pe care ni l-a oferit Isus: să căutăm întotdeauna pacea în conflict. Să biruim răul cu binele (Romani 12:20-21).